

غربت اقتصادی استعمارگران

۲۱ تیر ۱۴۰۴ ساعت ۱۳:۳۳

استعمارگران، با وجود بهره‌مندی از امتیازات اقتصادی در مستعمرات، دچار نوعی «غربت اقتصادی» در وطن اصلی خود می‌شدند.

این احساس غربت ناشی از ترس از بازگشت به فقر و تنگدستی در اروپا بود، زیرا آنان به زندگی پردرآمد و پرامتیاز مستعمره خو گرفته بودند و بازگشت به وطن را به معنای از دست دادن موقعیت خود می‌دانستند:

«این نکته تا حدی باور کردنی است زیرا اینان چون سالهاست جلای وطن کرده اند در زادگاه خود دوستیهای زنده ندارند کودکانشان در مستعمره بدنیا آمده اند و مردگانشان را نیز در مستعمره به خاک سپرده اند در شکوه از رنج درون نیز زیاده روی می کنند چه برای زندگی روزانه خود را در شهر مستعمراتی سازمان داده اند آداب و رسوم را از مرکز آورده اند همه تعطیلات را در مرکز میگذرانند و سیاسی و فرهنگی از مرکز الهام میگیرند و نگاهشان پیوسته به این راه دوخته است. در حقیقت ریشه های این احساس غربت اقتصادی است و نشان دهنده بیم تازه به دوران رسیده از باز افتادن به روزگار تنگدستی است. پس اینان هراندازه تابتوانند پایداری خواهند کرد چون هر چه زمان میگذرد بر عمر امتیازات افزوده می گردد. امتیازاتی که در خور اندکی نگرانی است و هر وقت از دست برود زود است لیکن اگر روزی ضربه ای به اقتصاد وارد آید یا به قول معروف «موقعیت ها جدی در خطر افتد در این صورت استعمارگر خود را در معرض تهدید حس میکند و این بار حقیقتاً به فکر بازگشت به وطن می افتد»

منبع: آلبر ممی، چهره استعمارگر، چهره استعمار زده. تهران شرکت سهامی انتشارات خوارزمی چاپ چهارم، بی تا، ص ۱۸.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۵۰۱۳۵/استعمارگران-اقتصادی-غربت/>